

КОМПЛЕКСНЕ ТА СИСТЕМНЕ ОПРАЦЮВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО АГРАРНОГО СЕКТОРУ

Піндера М.В.

здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Продовольча безпека України в умовах її інтеграції у світовий ринок вимагає стійкого розвитку аграрного сектора. Його висока адаптивність до мінливих зовнішніх умов, сприйнятливості до різноманітних інновацій була забезпечена завдяки досягненням науково-технічного прогресу та інноваціям.

Хід реформ змінив умови функціонування сільського господарства, її галузі зазнали суттєвих трансформаційних змін, у тому числі на його фінансово-економічному становищі. В аграрній сфері склалася нестабільна ситуація та недосконалість існуючих ринкових відносин [1], існує високий рівень соціальної напруженості.

Такі умови вимагають радикального оновлення стратегії та тактики розвитку аграрного сектора, посилення ролі держави у регулюванні економічних та соціальних процесів.

Останні роки держава намагається вживати заходи, задля поліпшення соціально-економічного становища сільського господарства: програми соціального розвитку сільських територій, реалізація пріоритетних національних проєктів [2], це дозволило суттєво покращити ситуацію. Була підвищена доступність інвестиційних та кредитних ресурсів для сільгосподарських товаровиробників, зростання інвестиційної активності призупинило зниження обсягів аграрного виробництва. Але докорінного перелому у фінансово-економічному та соціальному становищі сільського господарства поки що не сталося, є фактори, що обмежують динамічне функціонування вітчизняного аграрного сектора.

Обмежувальні фактори розвитку аграрного сектора економіки: низький рівень енерго- та фондоозброєності, хімізації, дефіцит кваліфікованих фахівців та робітничих кадрів, нерозвиненість інфраструктури внутрішнього ринку.

Найбільш гостро ці обмежувальні фактори проявляються в окремих територіальних утвореннях, які мають відмінності у природних, техніко-технологічних, екологічних та інших умовах. Треба враховувати і високоризикований характер аграрного виробництва, який викликає асиметрію соціально-економічного розвитку [3].

Для досягнення сталого розвитку аграрного сектора, в умовах, що склалися, вирішення багатоаспектних і різнопланових проблем, поліпшення динамічних характеристик його функціонування потрібен диференційовано зважений підхід до його розвитку. У рамках окремих територіальних утворень треба враховувати регіональні та галузеві особливості [4] фінансово-господарської діяльності сільських товаровиробників.

Наразі сталий розвиток вітчизняного аграрного сектору (окремих його територіальних утворень) потребує подальше комплексне та системне опрацювання. В умовах прихильності України до вступу у європейське співтовариство необхідно розширити дії у виробничих, соціально-економічних, фінансово-інвестиційних та інноваційних пріоритетів у продовольчому ланцюжку. Саме цим пояснюється потреба у проведенні комплексних системних змін та перетворень [5].

Це дозволить виробити адекватну новим економічним умовам аграрну політику країни та окремих регіонів.

Але залишаються невирішеними проблеми формування механізму сталого функціонування галузей сільськогосподарського виробництва у мінливих умовах сьогодення. Необхідна модель стратегії довгострокового ефективного розвитку аграрного комплексу на основі застосування сучасних методів прогнозування.

Отже, підвищення стійкості вітчизняного сільського господарства неможливе без здійснення гнучкої системи державної підтримки та регулювання цієї галузі. Потрібні насамперед заходи фінансового оздоровлення всіх сфер агропромислового комплексу, побудова раціональної системи ціноутворення, розвиток банківського кредитування, дієвий дотаційно-компенсаційний механізм.

Список використаних джерел

1. Іваненко В. С., Курепін В. М. Подолання кризових явищ у аграрній сфері за допомогою технології доповненої реальності // Урожайність та якість продукції рослинництва за сучасних технологій вирощування : матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., присв. 90-річчю з дня народження професора Г. П. Жемели (м. Полтава, 30 верес. 2023 р.). Полтава : ПДАУ, 2023. С. 224-226. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15512>.

2. Юрченко К. С., Курепін В. М. Європейська інтеграція аграрного сектору України в контексті розвитку інновацій // Сучасні підходи до вирощування, переробки і зберігання продукції рослинництва : матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 21-22 березня 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 5-8. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17213>.

3. Дідняк А. В., Курепін В. М. Місцевий економічний розвиток та його еволюція // Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали X всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 25-27 жовтня 2023 року). Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 134-136. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15755>.

4. Іваненко В. С., Курепін В. М. Органи місцевого самоврядування в умовах воєнного стану // Моделювання соціально-економічного розвитку в системі забезпечення продовольчої безпеки : зб. тез Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 10-11 трав.2023р.). Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 41-44. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13902>.

5. Орешко К. Ф., Курепін В. М. Фінансовий лізинг як економічний розвиток підприємств аграрного сектору економіки. Моделювання соціально-економічного розвитку в системі забезпечення продовольчої безпеки : зб. тез II Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 08-09 трав. 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 38-40. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17818>.